

Faaborg-Midtfyn Kommune

Tinghøj Allé 2

5750 Ringe

Aarhus, d. 11. april 2019

Vedr. moms på kommunalt tilskud til idrætshaller

På baggrund af indledende dialog samt fremsendte materialer har PrivatRevision (PR) gennemgået problemstillingen og en række relevante retskilder med henblik på afklaring af, hvorvidt tilskud ydet fra Faaborg-Midtfyn Kommune (FMK) kan anses for vederlag for leverede ydelser i Momslovens forstand og i givet fald, hvorvidt disse ville kunne rummes under en momsfrigørelse.

PR er desuden blevet bedt om at foreslå ændringer, som i fald tilskuddene er momspligtige, kan bringe disse tilskud udenfor momspligt.

1 – Konkret

FMK yder tilskud til en række idrætshaller af forskellig art beliggende i kommunen. FMK yder disse tilskud for at understøtte hallernes økonomi. De kommunale tilskud udgør en essentiel del af hallernes indkomstgrundlag.

FMK yder tilskuddene ud fra et ønske om, at der i kommunen skal være faciliteter til rådighed for idræts- og svømmeundervisning, som er bl.a. obligatorisk at tilbyde for de i kommunen beliggende folkeskoler, og at der tillige skal være mulighed for eksistens af sportsklubber, foreninger, fritidstilbud m.v. for kommunens borgere. Dette nødvendiggør tilstedeværelse af egnede halfaciliteter i kommunen, hvilket FMK ser som sin opgave som kommune at understøtte.

Hallerne er organiseret som selvejende institutioner eller fonde, som modtager kommunalt tilskud. Hallerne har også andre indtægter. Indtægterne bruges til at tilbyde og drifte halfaciliteterne. Hallerne arbejder uden gevinst for øje.

Konstruktionen med at placere idrætshaller og andre anlæg af almen interesse i selvejende institutioner og fonde er almindeligt udbredt i Danmark. Alternativet til en sådan konstruktion ville formentlig være, at hallerne var direkte kommunalt drevne eller lå i regi af de kommunale skoler. Der er næppe mange, der vil have interesse i at drive en idrætshal ud fra rent kommercielle interesser, hvilket ejerskabsstrukturen for idrætshaller i Danmark generelt også indikerer.

Størrelsen på tilskud til den enkelte hal beregnes ud fra en kommunal tilskudsmodel, Halmodellen. Halmodellen har været marginalt ændret de senest år. I modellen tilsigter man at fremme, at de haller, der

bruges mest til de formål, som ligger til grund for det kommunale tilskud (skoleundervisning og foreningsliv) og som følge heraf udsættes for størst slitage, er dem, som modtager mest i tilskud. Dette er ud fra samme grundbetragtninger, som i øvrigt ofte lægges til grund for den kommunale udgiftsstruktur, nemlig at offentlige midler allokeres på en hensigtsmæssig måde ud fra den anvendelse af ressourcerne, der finder sted de enkelte steder, institutioner, organer, afdelinger m.v. og herunder, at tilskud ydes ud fra et politisk ønske om at fremme bestemte forhold eller hensyn.

2 - Betingelserne for momspligt

Moms er en transaktionsafgift, som pålægges transaktioner imellem parter under forudsætning af

- A. At der sker **levering mod vederlag**
 - a. Omfattet af momssystemet og/eller udgør en **leverance** egnet til forbrug
 - b. Med den tilstrækkelige **korrelation** imellem leverandør og modtager herunder
 - i. Med et **retsforhold** imellem leverandør og modtager
 - ii. Hvor der er **direkte sammenhæng** imellem den leverede ydelse og de erlagte modværdi
- B. At leverancen **udføres af en afgiftspligtig person, som handler i egenskab af afgiftspligtig person**
- C. At leverancen **ikke er omfattet af en fritagelse**

Alle ovenstående betingelser skal være opfyldt, for at der statueres momspligt på en transaktion.

Levering mod vederlag

Den grundlæggende forudsætning for momspligt er, at der foreligger en konkret identificérbar ydelse, som leveres fra en leverandør til en modtager og mod modtagelse af et konkret vederlag herfor.

Leverance og korrelation

For at der foreligger en leverance, skal der leveres noget. BDO har i deres notat af 18. marts 2019 lagt til grund, at der foreligger en leverance imellem hallerne og FMK i form af udlejning af fast ejendom, hvor hallerne udlejer halareal til FMK. PR er ikke enig i, at der foreligger en leverance, som er omfattet af momspligt.

Det er PRs opfattelse, at FMK yder et driftstilskud. FMK modtager ikke noget. FMK driver kommune og er ud fra både lovmæssig regulering og politiske beslutninger forpligtet til at understøtte faciliteter i kommunen herunder, at der er idrætsfaciliteter til rådighed for relevante institutioner, skoler og borgere. FMK yder tilskud til hallerne netop for at sikre, at der er idrætsfaciliteter i kommunen.

Der er ikke en konkret modydelse per tilskudskrone. FMK har i Halmodellen om tilskud til idrætshaller fastlagt en række objektive faktorer, som medfører tre forskellige typer af tilskud.

Basistilskud er et fast driftstilskud, hallerne modtager, fordi hallerne stiller faciliteter til rådighed for folkeskoler, friskoler, børnehaver, SFO'er og andre institutioner, der er kommunalt drevne eller modtager kommunale tilskud samt kommunale institutioner, aftaleholdere samt administration. Der er tale om et tilskud, hvor det ikke med nogen sikkerhed kan fastslås, hvor meget der leveres og til hvem.

Allerede derfor er der ved modtagelse af kommunalt basistilskud ikke tale om en leverance i momsmæssig forstand, se hertil sag C-102/86, Apple and Pear Development Council pr. 15.

Det ydede basistilskud udgør efter PRs opfattelse ikke en tilstrækkeligt, konkret modydelse for, at ovenstående institutioner efter nærmere aftale med hallerne kan opnå adgang til det ene eller det andet omfang til hallernes faciliteter. Det kan ikke identificeres, hvilke konkrete tilrådgivningsstillinger der ydes, hvem der konkret er modtager og i hvilket omfang. Der er dermed ikke den tilstrækkelige sammenhæng imellem ydelse og modværdi jf. også sag C-154/80, Cooperatieve Aardappelenbewaarplaats SA, pr. 12 og C-102/86, Apple and Pear Development Council pr. 12, hvor der forudsættes en direkte sammenhæng imellem tjenesteydelsen og den modtagne modværdi.

Det er ikke afgørende, om tilskuddet påvirker den pris, som rådighed over halfaciliteter vil kunne tilbydes til. Driftstilskud vil alt andet lige altid påvirke den pris, der kan udbydes til, hvilket efter PRs opfattelse ikke medfører, at tilskuddet bliver afgiftspligtigt jf. også sag C-184/00, Office des produits wallons, pr. 11, 12 og 18 om årligt tilskud fra regionen til organisation, der leverer markedsføring men arbejder uden gevinst for øje.

I sag C-246/08, Kommissionen mod Finland, pr. 48, kunne delvis afregning for rådgivning ved et retshjælpskontor ikke medføre, at der var levering mod vederlag, i det der heller ikke her var den tilstrækkelige sammenhæng imellem modtaget ydelse og modtaget modværdi. Se hertil også C-16/93, Tolsma, pr. 7.

FMKs basistilskud ses ikke at udgøre en tilstrækkelig konkret ydelse med en tilstrækkelig konkret modværdi.

Af Skattestyrelsen Den juridiske vejledning afsnit D.A.8.1.1.7.5. fremgår under overskriften "Eksempler på tilskud, som ikke indgår i momsgrundlaget" at: "*Modsat vil et tilskud ikke indgå i momsgrundlaget, hvis det ikke har nogen indflydelse på leverancens pris, dvs. hvis tilskuddet er ydet uden nogen form for betingelse knyttet til prisen...*". Dette ses opfyldt, når man henser til, at et tilskud naturligvis påvirker hallernes økonomi og dermed, hvor meget de behøver at opkræve, men hvor FMK i forbindelse med basistilskud ikke i øvrigt stiller betingelser vedr. de enkelte idrætshallers prissætning af deres ydelser overfor deres brugere.

At kommunale tilskud ikke anses at influere direkte på prisen på ydelserne statueredes også i TfS 1996, 559 MNA om en kommunes tilskud til et musikhus.

I den foreliggende sag, hvor FMK yder tilskud, for at en tredjepart kan benytte idrætshallerne, er disse tilskud ud fra skattemyndighedernes fortolkning jf. Den juridiske vejledning D.A.8.1.1.7.5.1. kun at anse som en del af momsgrundlaget, når disse direkte påvirker den pris, som tredjepart skal betale. Dette er efter PRs opfattelse ikke tilfældet for basistilskuddet.

Variabelt tilskud ydes som et aktivitetsbestemt tilskud ud fra ønsket og princippet om en god udnyttelse af den enkelte hal, som også er rettet mod at sikre foreningers mulighed for at benytte hallerne udenfor normal undervisningstid for kommunens skoler. Det variable tilskud varierer ud fra bl.a. tidsforbrug, da man dermed søger at give en balanceret støtte til driften af hallerne, hvori der er behørig hensyntagen til den slitage, de enkelte haller udsættes for, i det denne slitage alt andet lige må formodes at influere på driftsomkostningerne. Der er med det variable tilskud således tale om en model, der tilsigter at allokere tilskuddet efter en omkostnings- og slitagebetragtning, som er en effektivering af kommunens formål med tilskuddene, nemlig at sikre halfaciliteter som sådan i kommunen. FMK efterspørger ikke et bestemt tidsrum i bestemte haller for bestemte brugere.

I Halmodellen karakteriseres foreninger adgang til benyttelse af hallerne som "leje", imens FMKs tilskud retteligt betegnes "tilskud".

Det er FMK uvedkommende, hvorledes hallerne eller andre interessenter formelt som uformelt måtte betragte eller omtale tilskudskronerne fra FMK.

Det er efter PRs opfattelse også irrelevant, hvordan et tilskud i øvrigt benævnes, ligesom det ej heller er relevant, hvorledes en leverance benævnes i forhold til, om transaktionerne knyttet hertil skal anses som leverancer under momssystemet eller ej. Enten er der afgiftspligt ud fra transaktionens og parternes kendetegn, eller også er der ikke, hvilket righoldig praksis særligt på fradragsområdet viser.

Efter skattemyndighedernes vurdering i Den juridiske vejledning afsnit D.A.8.1.1.7.5.1 fremgår dog en tolkning, der kan blive problematisk i forhold til det variable tilskud. Det kan næppe afvises, at kommunen i forbindelse med det variable tilskud faktisk stiller visse betingelser knyttet til den pris, hallerne kan opkræve fra brugerne.

For de variable tilskuds vedkommende opereres der i halmodellen med et såkaldt prisspænd, der søger at modvirke for store prissforskelle på forskellige tidspunkter. Dermed kan man måske ikke i tilstrækkeligt omfang godtgøre, at der "ikke er nogen form for betingelse vedr. prissætningen", som det er tilfældet for basistilskuddet.

Uanset de almene hensyn bag dette prisspænd, er det efter PRs opfattelse uheldigt men ikke nødvendigvis afgørende for at betragte det variable tilskud eller for den sags skyld hele tilskudsmodellen som en del af momsgrundlaget (levering mod vederlag).

Som nævnt under basistilskuddet kan situationer, hvor FMK yder tilskud for at en tredjepart kan benytte idrætshallerne, medføre at disse tilskud i trepartsforhold er at anse som en del af momsgrundlaget, når disse direkte påvirker den pris, som tredjepart skal betale.

Dette er vel i et vist omfang gældende for det variable tilskud.

Ud fra en materielt juridisk betragtning må det derfor være et mere åbent spørgsmål, hvorvidt det variable tilskud omfattes af momssystemets leverancebegreb. I en retskildebetragtning bør det dog indgå, at Den juridiske vejledning alene er bindende for skattemyndighederne. EU-domstolens praksis synes at kunne tolkes mere lempeligt i retning af, at der ikke er tale om momspligt. Des højere en eventuel sag omkring

momspligt på tilskuddene måtte komme i klage- eller retssystemet, des større vægt må sidstnævnte formodes at have.

Støtte til udviklingstiltag eller energioptimering. Af halmodellen fremgår, at denne tredje tilskudskomponent både omtales som en slags bufferpulje, og som samtidig skal støtte udviklingstiltag, energioptimering og sund kost.

Sammensætningen af opgjorte tilskud efter Halmodellen og hallernes modydelse ses at indeholde en betydelig asymmetri imellem brugernes brug af hallerne og de sammensatte tilskud, hvorfor tilskuddene også derfor ikke kan anses som vederlag for en konkret ydelse, se hertil sag C-520/14, Gemeente Borsele, pr. 34-35. Dette supplerer manglen på direkte sammenhæng imellem ydelse og modværdi som gennemgået ovenfor.

Supplerende hertil gøres gældende, at de selvejende institutioner og fonde bag de enkelte haller ikke har indflydelse på nogen af tilskuddenes sammensætning eller størrelse. I et normalt leveranceforhold med en leverandør og en modtager kan leverandøreren – somme tider indenfor bestemte rammer – sætte en værdi på den modydelse, der skal erlægges for en given ydelse. Dette er ikke muligt for hallerne i forhold til de kommunale tilskud, da tilskuddene alene er politisk bestemt. Dette gælder både størrelsen og sammensætningen af tilskuddene. Tilskuddene er således slet ikke udtryk for økonomisk virksomhed udøvet af hallerne, jf. Momslovens § 3 og er også af den grund ikke omfattet af momssystemet.

Endelig gøres gældende, at der ikke foreligger et retsforhold imellem hallerne og deres brugere, som korrelerer med de tilskud hallerne modtager fra FMK, da der netop ikke er den tilstrækkelige direkte sammenhæng.

Det er derfor PRs opfattelse, at ingen af tilskuddene bør omfattes af momspligt. Det kan dog i næppe udelukkes, at særligt strukturen omkring det variable tilskud kan blive anset som levering mod vederlag afhængig af øjnene, der ser.

Handle i egenskab af afgiftspligtig person

En transaktion og herunder en transaktion, som ud fra ovenstående kunne kvalificeres som en leverance imellem en bestemt afsender og en bestemt modtager mod et konkret og identificerbart honorar med direkte sammenhæng til den leverede ydelse, er kun afgiftspligtig, hvis den udføres af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab.

De involverede haller optræder antageligt som afgiftspligtige personer, når de interagerer med foreninger, sportsklubber m.v. omkring disses betaling for rådighed over hallernes faciliteter. Der er i disse situationer tale om, at hallerne driver økonomisk virksomhed, hvor de kan fastsætte en pris for en given ydelse, hvilket de kan modtage den aftalte betaling for. Der kan arbejdes med såvel prislister som med gensidige aftaler, hvorefter en konkret forening eller klub betaler et aftalt beløb for at få rådighed over en eller flere konkrete haller i et eller flere konkret aftalte tidsrum. Man kan her argumentere for, at hallerne udlejer fast ejendom, for hvilket flere af hallerne også er frivilligt momsregistrerede.

Efter PRs opfattelse medfører dette dog ikke, at tilskudstransaktionen fra FMK også bliver en transaktion vedr. udlejning af fast ejendom.

For det første efterspørger FMK slet ikke et bestemt omfang eller tidsrum. Der skal blot leveres mindst et vist antal timers rådighed til de i Halmodellen anførte formål, hvilket er fastsat for at kunne allokere tilskudsmidler efter slitage på hallerne, og i øvrigt stilles faciliteter til rådighed som sådan for de institutioner og organer, som er nævnt ovenfor.

For det andet yder FMK tilskud i deres egenskab af kommune, som blandt andet med baggrund i den eksterne regulering af kommunen og efter kommunens politiske ønsker yder driftstilskud til idrætshaller beliggende i kommunen. Det gør FMK for at sikre, at disse faciliteter overhovedet findes i kommunen. FMK er således ikke lejer, hverken direkte eller indirekte i relation til tilskuddene.

For det tredje er tilskuddene som nævnt politisk bestemt. Hallerne optræder som tilskudsmodtagere og skal som så mange andre tilskudsmodtagere honorere bestemte krav for at modtage tilskud.

Hallerne optræder dermed ikke overfor FMK, sådan som hallerne optræder overfor de foreninger, sportsklubber m.fl., som er dem, hallerne udøver udlejningsvirksomhed overfor.

Hallerne optræder dermed ikke som afgiftspligtig person i relation til tilskudsudbetaling fra FMK.

FMK handler heller ikke i egenskab af afgiftspligtig person, jf. også Momssystemdirektivets artikel 13.

Konklusion på levering mod vederlag

PR er af den opfattelse, at der ikke foreligger levering mod vederlag allerede fordi, der ikke er en konkret modtager af de enkelte ydelser, tilskuddet baseres på. Yderligere foreligger der ikke den korrelation imellem de modtagne tilskud og den for hallerne politisk bestemte tilrådighedsstillelse eller den fra hallerne ydede udlejning til foreninger m.fl., til at der kan statueres levering mod vederlag.

Der kan dog være udfordringer i forhold til de variable tilskud og formuleringen i Den juridiske vejledning omkring tilskudsyders adgang til at stille betingelser knyttet til modtagers prissætning. Her kan skattemyndighederne have et argument med en vis vægt for, at i hvert fald det variable tilskud er levering mod vederlag i trepartsforhold.

Såfremt der måtte statueres hel eller delvis leverance i momsmæssig forstand som følge af tilstrækkelig sammenhæng imellem ydelse og modværdi, må det iagttages, at momspligt kun omfatter afgiftspligtige personer, når de handler i egenskab heraf.

I relation til tilskud optræder hverken hallerne eller FMK efter PRs opfattelse i egenskab af afgiftspligtig person i relation til tilskudstransaktionerne imellem kommune og haller i et så tilstrækkeligt omfang, at betingelsen om at handle i egenskab af afgiftspligtig person opfyldes.

At såvel FMK som haller lejlighedsvist anvender et mere alment ordvalg, som fremført i en svæver momsmæssig kontekst kunne føre tankerne hen mod levering mod vederlag, bør efter PRs opfattelse ikke føre til andet resultat.

Det er således PRs opfattelse, at man ud fra en materiel juridisk vurdering har en god sag men ikke en sikker sag, såfremt man vil statuere, at de kommunale tilskud under Halmodellen falder uden for moms-systemets anvendelsesområde.

Momsfritagelse

Betragter man hallernes ydelser til FMK som levering mod vederlag udført af afgiftspligtig person, som handler i egenskab af afgiftspligtig person, vil pligt til at betale moms af transaktionen afhænge af, om ydelsen anses som omfattet af en moms-fritagelse eller ikke.

BDO lægger i deres notat af 18. marts 2019 til grund, at der er tale om udlejning af fast ejendom. Udlejning af fast ejendom er som udgangspunkt fritaget for moms, jf. Momslovens § 13 stk. 1 nr. 8. En afgiftspligtig person kan dog i medfør af Momslovens § 51 lade sig frivilligt registrere for erhvervmæssig udlejning.

Dermed vil der skulle svares moms af lejeindtægterne til erhverv, og der vil kunne opnås helt eller delvist fradrag for indgående moms på de udgifter, som knytter sig til udlejningen samt på generalomkostninger, jf. Momslovens §§ 38-39. Denne frivillige momsregistrering for erhvervmæssig udlejning har flertallet af de selvejende institutioner bag hallerne efter vores oplysninger valgt, hvilket antageligt er sket bl.a. med henblik på at opnå refusion for indgående moms af udgifter, som efter det oplyste i praksis overstiger udgående moms af lejeindtægterne. Hallerne har således lukret på at kunne opgive mere indgående end udgående moms og dermed vedvarende kunne opnå at få momsrefusion udbetalt fra staten – som en slags ekstra indtægt.

Står man i en situation, hvor indgående moms overstiger udgående moms, vil det således efter PRs opfattelse være revisors pligt at vejlede omkring og eventuelt beregne, hvorvidt frivillig registrering kan være fordelagtigt. Her vil naturligvis i tilfældet idrætshaller med kommunalt tilskud skulle overvejes, hvorvidt disse tilskud skal eller ikke skal belastes med moms.

I fald hallerne lader sig frivilligt registrere for erhvervmæssig udlejning, er det dog fortsat PRs opfattelse, at dette ikke påvirker, om der sker levering mod vederlag. Levering mod vederlag er en selvstændig problematik, som må afgøres ud fra foreliggende retskilder herunder særligt EU-domstolens praksis.

Statueres der for de kommunale tilskud levering mod vederlag, er det PRs opfattelse, at det ikke kan udelukkes, at tilskudstransaktionerne i så fald vil kunne rummes under en fritagelse.

Primært vil refereres til moms-fritagelser efter Momslovens § 13 stk. 1 nr. 3, 4 og 5 (fritagelser for undervisning, foreninger og fysisk træning og leverancer i nær tilknytning hertil), fordi tilrådighedsstillingen for kommunens skoler, foreninger og borgere må anses for været båret af hensynet til netop disse moms-fritagne formål og ikke til, at FMK ønsker rådighed over en bestemt hal i et bestemt tidsrum for en bestemt modtager.

En lejemæssig transaktion er netop kendetegnet ved, at det, der efterspørges, er rådighed over et bestemt areal for et bestemt tidsrum til brug for lejer eller en med lejer forbundet fysisk eller juridisk person.

Subsidiært, i fald transaktionen anses som levering mod vederlag af en udlejningsydelse, kunne gøres gældende, at "udlejning" til netop FMK ikke er erhvervsmæssig, da de enkelte haller som førnævnt ikke har indflydelse på vederlagets størrelse eller på betingelserne knyttet hertil i øvrigt.

Andre hensyn

Supplerende kan det fremføres, at momssystemet og herunder systemets neutralitet har til hensigt at sikre, at beskatte slutbrugeres forbrug af varer og tjenesteydelser, som leveres som led i afsenders selvstændige økonomiske virksomhed.

Det synes udenfor momssystemets formål at beskatte transaktioner imellem offentligretlige organer og herunder at beskatte transaktioner imellem en kommune og de i kommunen beliggende idrætshaller, når der som her er tale om idrætshaller, som ganske vist er organiserede som selvstændige, selvejende institutioner og fonde, men hvor denne organisation i realiteten blot er et alternativ til, at kommunen driver hallerne i eget regi, og hvor hallerne er helt afhængige af kommunale tilskud.

Det synes således ikke særlig effektivt, hvis skattemyndighederne skulle bruge ressourcer på at inddrive indirekte skatter fra idrætshaller af et kommunalt tilskud. Denne moms vil blot skulle overvælttes på kommunen, som overvælter den på borgerne i form af indirekte skattebetalinger herfor.

I forlængelse heraf kunne fremføres, at FMK kunne konstruere en anden tilskudsmodel, som ville holde økonomisk støtte til hallerne udenfor momssystemets anvendelsesområde, men som ville give samme eller næsten samme allokering af midlerne.

Anbefaling

Når der opstår en problematik som den ovenstående, vil det ofte skyldes, at den samme lovgivning kan tolkes forskelligt, alt efter øjnene der ser. BDO giver i deres notat af 18. marts 2019 udtryk for en anden opfattelse end PR.

PRs holdning til, at de kommunale tilskud for så vidt angår basistilskud samt tilskud for udvikling og energioptimering ikke er momspligtige baseres primært på, at PR ikke mener, at der er tale om levering mod vederlag.

PR mener heller ikke, at der for de variable tilskuds vedkommende er tale om levering mod vederlag, i det tilskuddene efter PRs opfattelse ud fra en helhedsvurdering herunder en formålsvurdering heller ikke her har en tilstrækkelig korrelation til modtager – om end skattemyndighederne i Den juridiske vejledning anlægger en mere streng fortolkning.

PRs betragtninger omkring momsfrigtagelse og om samfundsmæssige hensyn må mere ses som støtteargumentation for, at man bør afholde sig fra at gå ind i levering mod vederlag og i stedet holde tilskudstransaktionerne udenfor leverance- og momsområdet.

Er man i tvivl omkring momspligt på tilskud, kan man – som man har gjort i 2012 – anmode skattemyndighederne om bindende svar. Eftersom de afgivne bindende svar kun er bindende i fem år, er det nærliggende at anmode om nyt bindende svar, hvis man vil afklare retstilstanden.

Det er PRs opfattelse, at der ikke er sket nævneværdige ændringer i halmodellen for 2019 i forhold til den tilskudsmodel, som forelå på tidspunktet for det nu udløbne bindende svar. Dette vil formentlig med en vis vægt – sammen med ovenstående argumentation – tale for et nyt bindende svar med samme resultat.

Skulle et bindende svar medføre, at tilskuddene må anses som omfattet af momspligt, ligger det herefter lige for at konstruere en ny halmodel, som bringer tilskuddene fra FMK udenfor momspligt. Det vil her være nærliggende at spørge skattemyndighederne eller Skatterådet meget konkret til, hvorledes man mener, at Halmodellen eller reguleringen afgørende har ændret sig siden sidst.

En anden løsning kunne være, at de enkelte haller overfor skattemyndighederne fastholder, at tilskuddene ikke er momspligtige, med henvisning til de bindende svar fra 2012. Der findes ikke mange egnede danske retskilder til bedømmelse af, hvorvidt disse tilskud er momspligtige eller ikke, og hallerne har efter PRs opfattelse grund til at tro, at retstilstanden fra det bindende svar fra 2012 fortsat er gældende.

Skulle skattemyndighederne herefter træffe en afgørelse om, at de kommunale tilskud er momspligtige, vil de enkelte haller indenfor tre måneder kunne klage til Skatteankestyrelsen med henblik på behandling af sagen ved Landsskatteretten.

Et bindende svar med et uønsket udfald vil ligeledes kunne påklages til behandling ved Landsskatteretten.

Det kunne umiddelbart forekomme fristende at holde fast i, at tilskuddene ikke er momspligtige og herefter at gå klagevejen, hvis skattemyndighederne ikke er enige. Klagevejen har dog den ulempe, at der kan være lange ventetider – ofte 1-2 år. I denne ventetid vil man med en uændret halmodel selvsagt også ifalde momspligt af tilskuddene, såfremt Landsskatterettens afgørelse også fastslår momspligt. Det forhold, at der pågår en klagesag, har ikke opsættende virkning i forhold til momsbetalingen både løbende og eventuelt med tilbagevirkende kraft.

En anmodning om bindende svar vil sædvanligvis kunne forventes besvaret indenfor 1-3 måneder, hvilket naturligvis er en fordel.

PR står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående samt for yderligere bistand i sagen.

Med venlig hilsen

Sebastian Brixius

Skattejurist, Master i skat-moms, LLM, cand.merc.(jur.)